

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la punctul 1):

2a) În privința altor drepturi decât dreptul de închiriere și de împrumut, dreptul Uniunii Europene rezervă legiuitorului statelor membre dreptul de a prevedea o prezumție legală de cesiune a drepturilor de exploatare ce revin realizatorului principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale ori altor autori de filme, stabiliți de legiuitorul statelor membre în sensul punctului 1), către producătorul operei cinematografice și — în cazul unui răspuns afirmativ — trebuie respectate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatele (5) și (6) coroborat cu articolul 4 din Directiva 92/100?

2b) Dreptul de proprietate inițial al realizatorului principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale ori al altor autori de filme, stabiliți de legiuitorul statelor membre, se aplică și drepturilor la o remunerație adecvată acordate de legea unui stat membru, precum așa-numita remunerație pentru casete neînregistrate prevăzută la articolul 42b din Urheberrechtsgesetz [Legea austriacă privind drepturile de autor, denumită în continuare „UrhG”], respectiv drepturilor la o compensație echitabilă în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la punctul 2b):

3. În privința drepturilor care revin realizatorului principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale ori altor autori de filme, stabiliți de legiuitorul statelor membre în sensul punctului 2), dreptul Uniunii Europene rezervă legiuitorului statelor membre dreptul de a prevedea o prezumție de cesiune a acestor drepturi către producătorul operei cinematografice și — în cazul unui răspuns afirmativ — trebuie respectate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatele (5) și (6) coroborat cu articolul 4 din Directiva 92/100?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la punctul 3):

4. Dispoziția unei legi a unui stat membru, conform căreia realizatorul principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale ori alți autori de filme, stabiliți de legiuitorul statelor membre, au dreptul la jumătate din drepturile de remunerare legale, însă de la acest drept se poate deroga și, prin urmare, poate face obiectul unei renunțări, este

compatibilă cu dispozițiile menționate din dreptul Uniunii Europene în materia drepturilor de autor și a drepturilor conexe?

- (¹) Directiva 92/100/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 346, p. 61, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 120).
- (²) Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134).
- (³) Directiva 93/98/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (JO L 290, p. 9, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 141). Directiva 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (versiune codificată) (JO L 372, p. 12, Ediție specială, 17/vol. 3, p. 7).
- (⁴) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 7 iunie 2010 — Telefónica de España S.A./Administración del Estado

(Cauza C-284/10)

(2010/C 246/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Telefónica de España S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

Directiva 97/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 aprilie 1997 privind un cadru comun pentru autorizațiile generale și licențele individuale în domeniul serviciilor de telecomunicații (¹) și în special articolul 6 din aceasta permit ca statele membre să impună titularului unei autorizații generale plata unei taxe anuale calculate pe baza unui procentaj din veniturile brute din exploatare facturate în anul respectiv, fără a depăși 2 [%], taxă destinată acoperirii cheltuielilor, inclusiv cele de gestionare, efectuate de organismul de telecomunicații în vederea aplicării sistemului de licențe și autorizații generale, astfel cum prevedea articolul 71 din Legea generală a telecomunicațiilor 11/1998 din 24 aprilie 1998?

(¹) JO L 117, p. 15.